

ARON COTRUȘ

PESTE PRĂPASTII
DE POTRIVNICIE

D. 66.583/968

BUCUREȘTI
1 9 3 8

P. I. 4117

*peste prăpastii de potrivnicie,
eu te slăvesc, năprasnică Rusie,
pentru că nu dormi,
pentru că ne pândești,
cu ochi tâlhărești
și enormi...
și nu ne lași să ne-odihnim,
în picioare să putrezim
lângă tine ca'ntr'un țintirim...*

*în vers împărătesc
aș vrea să te slăvesc,
pentru svârcolirile-ți făr' de hotare,
pentru foamea ta sfâșietoare
care ne izbește
fulgerător, hoșește,
ca de pe-o nesfârșită, 'nfuriată mare —
o sălbatică năvală de-aer tare...*

*cine ți-ar putea blestema
râurile fără țarm, întinderea,
pumnii fără număr, ochii hoși
și neastâmpărul de care scutura nu te poți? !..*

*pentru-un tânăr titan mereu nesătul,
unde-i pământ și cer destul? !...*

*vrei peste noi să-ți spinteci roșu vad
spre Țarigrad,
cum am face și noi, poate,
răsuciți de vreri nemăsurate,
dacă-am fi stăpâni pe nesfârșirea ta,
dacă-am fi mai cruzi, mai răi,
dacă-am avea :
pumnii tăi,
plămânii tăi...*

*dacă ni l-ar arăta, alb, din a vremilor zare,
vr'un valah de statura lui Petru-cel-Mare —*

*vreai să ne dai la o parte,
să ne 'mpingi în beznă și moarte,
pentru ca să stăpânești cum vrei
peste această gură de rai,
până la Cornul de aur, supus,
și mai departe
cătrec apus...*

*vreai, pumnul lui Lenin, crâncen închis,
să ni s'arate roșu, pe cer, ca în vis...
să răsuner războinic poruncile-ți crunte
smulgând sângerândă-ascultare
și oarbă supunere,
din munte
în munte,
dela Putna la Mare,
din Maramureș la Dunăre...*

*până 'n adânc ai vrea să crape în două
munții lui Horia...
pe toți să ne'ngroape deavalma, 'ntr'o clipă, istoria,
într'o surdă năruire nouă...
să nu mai iese la drum moșul cu vorba și doina lui,
aspru, ca din piatra muntelui.*

*dacă prin inimi nici o Volgă nu ni-a curs,
am privit de pe țărmuri, în cojoace de urs
la hotare, în sbatere năvalnică, grea
prin alviile veacurilor — Dunărea...*

*ne crezi fără ieri, fără mâine
și uiți c'am fost, — pentru cine știe s'asculte
cu-auzuri de câine, —
sub ale vremii ape sălbatice, multe :
piatra neclintită ce rămâne*

*într'o fierbințeală ce n'o să mai scapete,
Rusie,
hidră cu milioane de capete,
cu ochi șireți
și serpeți,
tu ne'nveți
gata să stăm de luptă,
cu răsuflarea ruptă,
cu pușca sătulă-flămândă,
pe granița verde, la pândă...*

*din zarea văzduhului, destinului tău,
ni te uiți, fremătând,
ca'ntr'un tău,
în gând,
în blid...*

*și ne faci să facem zid
din pofta de-apărare grea,
în fața ta...*

*vom călca peste viață și moarte...
vom crește mai înalți
ca toți ceilalți,
ca să vedem departe...*

*piepturile noastre se vor ofeli
zi de zi
pentruca ghiulelele-ți atinge să nu poată:
mulțimile ce, gloată după gloată,
cu pas haiducesc,
la spatele nostru, s'adună și cresc...*

desculți —

*ne-om încălța cu bocanci și opinci de oțel...
cu umblete la fel...*

pușini —

*vom crește mulți, tot mai mulți,
pentruca rușine să nu-ți fie,
puternică, trufașe Rusie,
că'n ale bătăliilor de mâine văpăi,
zece dintre roșii tăi flăcăi
înfruntă pe-unul singur dintre-ai noștri.*

*te așteptăm în gând, în porniri,
cu mii de Horia și de Cantemiri,
cu mers și cu dârjenie fără de pereche,
cu-aceeași năvalnică fierbințeală străveche...*

*în cutremurarea oarbă, adâncă,
Ioni uriași vor crește ca din stâncă
și, poate, n'o să ai nici tu Ivani destui,
să-i potolești pe-acești ciobani hai-hui,
în potrivnicia crâncenă a muntelui...*

*cruzimea ta cumplită și rece
putea-va Dunărea până'n adânc s'o sece ? !...*

*Uralii ți-or trimite oare-atâtea puști,
să ne 'nchizi în vrerile-ți lunatice ca'n niște cuști —
destrăbălate ciurzi de hoți,
de boi, —
să 'mpuști
și stârpi să poți
vulturii și șoimii toți,
din noi,
de peste noi ? !...*

*ți-or trimite stepele atâtea tunuri grele,
să mături Carpații cu ele ? !...*

*sântem dintre cei ce nu se dau la o parte...
orice prăpad ne-ar împarte,
orice sfârșit zdrobitor ar avea —
gata cu toții de moarte
primim, neșovăelnici, lupta cea mai grea...*

*au la răspântia primejdiilor mari
n'am trăit vâjnoși, voioși, voinici ? !...
și dănuirea noastră-aici
peste cimitire de barbari,
peste urma de pârjol a Sciților și-a Hunilor,
nu-i oare o minune a minunilor ? !*

*milioane de Ioni se razimă pe plug, pe sapă,
pe coasa fierbinte,
pe-aduceri aminte
și privirile în depărtări și le adapă,
cântându-și fiecare, după voia și aleanul lui,
cântece ieșite ca din fundul pământului...*

*dar cântecul nostru fără de hotare,
cântecul năprasnic pe care
să se razime în spornice suișuri solare
neamul acesta, în mersul, în truda lui
și 'n sângerările-i rodnice, crude,
încă nu-i...
încă nu-i...
nu se aude
în sboruri zălude
în auzul oricui
și 'n cuprinsul văzduhului...*

*nu crește încă...
nu crește,
nu răsbește,
voinic, vulturește,
din bezna adâncă: —
fulger
din străfunduri oarbe de stâncă —
cântecul-faur,
cântecul-munte,
cu creste cărunte,
cu-adâncuri și umeri de aur...*

*fără-acest împărătesc, sălbatic cântec,
cu aripi de flacări și veșnicii,
pământul nu ne poate primi
în nesfârșitu-i pântec...*

*îți mulțumesc de mii de ori, Rusie,
fie,
dăscăliță năbădăioasă, cruntă, șasăie
a vrerilor și furtunilor noastre de-acuma...
de n'ai fi tu,
n'ar acoperi, pe-aci, și-acu,
rugina, buruenile și bruma,
ca 'ntro sălbătică pustietate,
armele noastre ciunte, uitate? !...*

*de n'ai fi tu,
ne-am ascuți noi oar', așa de iuți, acu,
cu-atâta șue patimă și zor :
auzurile, gândurile, vârful baionetelor? !...*

*eu te slăvesc,
te pândesc
pentrucă ești puternică și nesfârșită,
vrednică de vecini cu vrere de cremene,
de vecini la mers să ți s'asemene,
să nu răspundă potopului lău de pietre, cu pită;..*

*eu te slăvesc, cu mâna pe pușcă,
de piatră, la pândă,
printre primejdii cu limbă flămândă
ce țipă și mușcă...
eu te slăvesc, sângerând,
fremătând,
cu neamul meu întreg, în gând, —
fară a beznelor,
tu
deșteptată brusc din milioane de somnuri
în cățărări lunatice, de fier
spre cer...*

*vrerea noastră iute, neînfrântă
cântă
în bezna de chiote sălbatice, ruptă...
izbește-ne, de vrei, de poți,
și dacă ne-om feri de luptă, —
sdrobește-ne, subjugă-ne pe toți
și ară cu noi,
sub vânturi și ploi,
în miazănoaptea de sloi,
în miazăziua fierbinte,
stepele roșii, sprintene, noi,
ale mergerii tale 'nainte !...*

potrivnică fără margini, Rusie, —
de fierberi. de puternicie
beat,
te-am blestemat,
te-am blestemat atât...
te-am iubit,
te-am urât...
cuvintele-mi sângeră încă în gât,
pentru sufletu-ți de vedenii junghiat,
pentru foamea ta de infinit,
pentru ce-ai dărmat
cu suflet uriaș ori pitic...
pentru ce-ai zidit
din scrum, din nimic...
pentru umbletele 'mpărătești
în care crești, te 'mpletecești,
între **da** și **nu**,
Rusie, tu
țarină 'n delir, —
trup în care milioane de poște zănatice latră,
țarină târâtă de-ostași și mineri,
peste miile-ți de primăveri,
în paturile lor de piatră..,

țarină sălbatică
ce peste veac, apocaliptic, ie întinzi,
așa la noroc,
ca peste-o gigantică terasă de foc
și vrei să cuprinzi,
să aprinzi,
cu arma și cuvântul —
și vrei să strivești
în îmbrățișeri împărătești,
sub pieptul tău de fulgere
pământul...

*pașii noștri 'n tot mai sprintenă smulgere
din glodurile putrede ale stării pe loc,
gândul nostru 'n goană tot mai repede
vor ști de poveri și deșertăciuni să se lepede,
să scapere dârzenie și foc,
să schimbe nenorocu 'n noroc,
și peste drumuri noi să străfulgere...*

*încă nu ne-am revărsat în necuprins
până unde setea noastră de hotare ne-a împins...
pietre de hotar de nestrămutat
sau iuși ca răsmerița,
cresc pe unde-am călcat,
pe unde-om călca...*

*de ce nu m'ai sortit
să fiu, o, Doamne, peste-un veac împlinit:
aspră căpetenie de nebiruit,
om dârz, solar, cu steauă în frunte,
gata pământul întreg să-l înfrunte,
din istândă 'n isbândă, aprig mereu,
să smulgă ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte,
pentruca neamul acesta al meu
să meargă năvalnic, mănos înaintea...*

*nu ne-am cîntat împărătește încă
de pe cea mai albă și înaltă stîncă
a Carpaților noștri de cutezanță și vis,
peste veșnicii pustii,
peste ape sîngerii,
peste furtuni, peste abis,
peste lupte uriașe, peste țințirim,
cîntecul mare pentru care-am trăit,
pentru care ne sbatem,
sîngerăm
și trăim...*

*drumul pe care însăr azi, și scapăt,
așteaptă să fie bătut pîn' la capăt...*

